

MAISTER (1) *sb m*

maister *a.* **magister**.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

W dawnym uniwersytecie wykładowca tzw. nauk wyzwolonych, tu przen: mistrz, znawca; nauczyciel [magister – mistrz, nauczyciel Mącz 204a; – mistrz Calep; mistrz; nauczyciel – magister (artium liberalium) Cn]: [ktory [Sokrates] był Mągiŕter inych Filoŕofoŕ PlutBud A.]

Zestawienie: »maister artium [= sztuk wyzwolonych]«: Był tho Magiŕter artium ięzyká dworŕkiego/Vmiał pięknie wyćwiczyć człowieká młodego. PaprPan A4. [Cf też MAJSTERSZTUK znacz. 2.].

Synonim: mistrz.

Cf MAISTRAT, [MEJSTER]

ZZa